

3 La maduresa

El 1940 estableix la seva residència definitiva a Barcelona encara que, per motius professionals, passarà moltes temporades fora, ja sigui per investigar, donar concerts i conferències com per, especialment, impartir classes a les noves generacions de guitarristes que veuen en ell el continuador de l'obra i la tècnica de Tàrraga.

Per la seva influència s'inicia la creació de les primeres càtedres de viola de mà als conservatoris i a publicar l'obra oblidada de molts compositors renaixentistes i barrocs.

Destaquen les seves col·laboracions amb el Conservatori de Lisboa (durant 20 anys) i amb la prestigiosa Accademia Musicale Chigiana de Siena (durant més de 12 anys).

Fins al final de la seva llarga vida, Pujol va continuar investigant, component i donant classes.

El 1956 mor Matilde Cuervas i el 1963 es torna a casar, ara, amb la cantant portuguesa Maria Adelaida Robert. Al no tenir fills, ella continua sent amb més de 90 anys l'hereva del seu llegat.

El caràcter humil de Pujol (es definia com *un servidor de l'art*), la seva integritat, el seu esperit i tenacitat en el treball van provocar l'admiració i estima de músics i alumnes d'arreu amb qui va tractar i, durant els darrers anys de la seva vida, va rebre diverses distincions de tot tipus.

Emili Pujol va morir a Barcelona el 1980, als 94 anys d'edat.

Pujol amb els grans violoncel·listes Pau Casals (1876-1973) i Gaspar Cassadó (1897-1966)